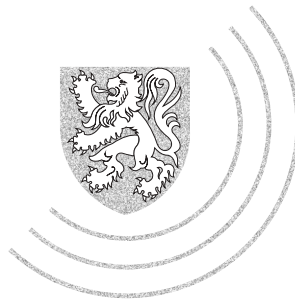

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

9 juli 2002

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes, Patrick Lachaert en Jos Bex –

**houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997
betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het bosdecreet van 13 juni 1990,
van het decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van landschappen,
van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij,
van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht
van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen
eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu
tegen de verontreiniging door meststoffen**

AMENDEMENTEN

voorgesteld na indiening van het verslag

Zie :

967 (2001-2002)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
- Nr. 3 : Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
- Nr. 4 : Advies van de Vlaamse Havencommissie
- Nr. 5 : Verslag over hoorzittingen
- Nr. 6 : Advies van de Raad van State
- Nrs. 7 tot 9 : Amendementen
- Nr. 10 : In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- Nr. 11 : Verslag

AMENDEMENT Nr. 118

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 4

**In de voorgestelde tekst van artikel 4 ter vervan-
ging van artikel 9, in § 1, eerste lid, op de derde,
vierde, vijfde en zesde regel, de woorden “, met uit-
zondering van de maatregelen bedoeld in artikel
36ter, §§ 1 en 2 voor zover deze expliciet zijn opge-
nomen in een goedgekeurd natuurrichtplan,”
schrappen.**

VERANTWOORDING

Het is onaanvaardbaar dat de primauteit en de evenwichten van de ruimtelijke ordening opgeheven worden op basis van een Europese richtlijn, die dit niet vraagt. Habitatrichtlijngebieden zouden logischerwijze vooral moeten voorkomen in VEN en in groengebieden. Indien maatregelen moeten worden opgelegd, die ingaan tegen de ruimtelijke bestemming, dan moet men die ruimtelijke bestemming wijzigen. Er kan dan rekening gehouden worden met de ruimtebalans, en de socio-economische gevolgen voor eigenaars en gebruikers kunnen worden opgevangen door planologische ruil en door vergoeding van de planschade en/of inkomensverlies ingevolge de planwijziging voor natuur, een regeling die nog in het decreet houdende de ruimtelijke ordening dient te worden ingeschreven. De SERV heeft zich in zijn advies ook in die zin uitgesproken.

In het amendement nr. 6 bij artikel 10 van de indieners van het voorstel van decreet (Stuk 967 (2001-2002) – Nr. 7) wordt de primauteit van de ruimtelijke ordening aanvaard wanneer het gaat om het in het VEN opnemen van speciale beschermingszones. In de verantwoording bij dat amendement wordt gesteld dat het de voorkeur verdient dat van gebieden die aangemeld zijn als SBZ die omwille van hun ruimtelijke bestemming niet in aanmerking komen voor opname van het VEN die bestemming krachtens de in de wetgeving op de ruimtelijke ordening voorziene procedures zou worden gewijzigd naar b.v. groengebied of één van de andere bestemmingsgebieden van artikel 20 van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, althans wanneer er geen verweving mogelijk zou zijn van de natuurlijke kenmerken van de SBZ met de maatschappelijke functie waarvoor het gebied ruimtelijk bestemd is. Logischerwijze zou dezelfde redenering moeten gelden wanneer de overheid in speciale beschermingszones handelingen en werken die stroken met de ruimtelijke bestemming van het gebied in absolute zin wil verbieden of de realisatie van die ruimtelijke bestemming wil verhinderen.

AMENDEMENT Nr. 119

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 4

**In de voorgestelde tekst van artikel 4 ter vervan-
ging van artikel 9, in § 1, derde lid, op de zevende,
achtste, negende en tiende regel de woorden “en
de met een van deze gebieden vergelijkbare be-
stemmingsgebieden, ” en de woorden “of de ruim-
telijke uitvoeringsplannen” schrappen.**

VERANTWOORDING

In de toekomstige ruimtelijke uitvoeringsplannen dienen gebieden die worden bestemd voor natuur te worden afgebakend als natuurgebied. Groene overdrukken op agrarisch gebied kunnen niet verder gebeuren want dan gaat de overheid voorbij aan de ruimtebalans van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het is in strijd met de ruimtebalans in de toekomst verder te werken met agrarische gebieden met ecologisch belang of waarde of met bijzondere waarde en daar natuurgevolgen aan te verbinden, vermits deze gebieden behoren tot de agrarische structuur, volgens de ruimtebalans, maar nadien de facto een groene overdruk krijgen.

Trouwens deze gebieden zijn nergens gedefinieerd noch gebruikt in het decreet houdende de ruimtelijke ordening.

AMENDEMENT Nr. 120

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 4

**In de voorgestelde tekst van artikel 4 ter vervan-
ging van artikel 9, in § 1, derde lid, 1° schrappen.**

VERANTWOORDING

Indien de landbouwbedrijfsvoering in de speciale beschermingszones dient te worden beperkt, dient de ruimtelijke bestemming te worden gewijzigd. Groene overdrukken op agrarisch gebied kunnen niet verder gebeuren want dan gaat de overheid voorbij aan de ruimtebalans van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

In het amendement nr. 6 bij artikel 10 van de indieners van het voorstel van decreet (Stuk 967 (2001-2002) – Nr. 7) wordt de primauteit van de ruimtelijke ordening aanvaard wanneer het gaat om het in het VEN opnemen van speciale beschermingszones. In de verantwoording bij dat amendement wordt gesteld dat het de voorkeur verdient dat van gebieden die aangemeld zijn als SBZ die omwille van hun ruimtelijke bestemming niet in aanmerking komen voor opname van het VEN die bestemming krachtens de in de wetgeving op de ruimtelijke ordening voorziene procedures zou worden gewijzigd naar b.v. groengebied of één van de andere bestemmingsgebieden van artikel 20 van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, althans wanneer er geen verweving mogelijk zou zijn van de natuurlijke kenmerken van de SBZ met de maatschappelijke functie waarvoor het gebied ruimtelijk bestemd is. Per analogie zou dezelfde redenering moeten gelden wanneer de overheid de landbouwbedrijfsvoering en het teeltplan wil regelen in agrarische gebieden.

AMENDEMENT Nr. 121

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 4

In de voorgestelde tekst van artikel 4 ter vervanging van artikel 9, in § 1, derde lid, 3°, eerste streep, op de vierde, vijfde, zesde en zevende regel de woorden "of de met een van deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, " en de woorden "of de ruimtelijke uitvoeringsplannen" schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 119.

AMENDEMENT Nr. 122

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 4

Aan de voorgestelde tekst van artikel 4 ter vervanging van artikel 9 een § 3 toevoegen, die luidt als volgt :

“§ 3. Landbouwers in hoofd- of nevenberoep die door de regelingen en maatregelen bepaald in de §§ 1 en 2 inkomensverlies lijden of meeruitgaven moeten doen worden voor dit inkomensverlies of voor deze meeruitgaven volledig vergoed, tenzij ze voor dit inkomensverlies of deze meeruitgaven reeds werden vergoed ingevolge andere reglementeringen.”.

VERANTWOORDING

Het natuurbeleid is een beleid dat de ganse maatschappij ten goede komt. De kosten en verliezen, die er voor de landbouwers mee gepaard gaan, dienen dan ook door de maatschappij te worden vergoed. Een stand-still realiseren voor natuur moet alleszins vergoed worden indien daardoor bestaande legitieme handelingen en werken beperkt worden en er inkomensverlies geleden wordt of meeruitgaven worden gedaan. Een van de voornaamste kritieken van de Raad van State in zijn advies 33.061/3 blz. 9 betrof het feit dat er geen schadevergoedingsregeling was voorzien in speciale beschermingszones. Dit kan hier ook gezegd worden. Het amendement nr. 3 van de indieners van het voorstel (Stuk 967 (2001-2002) – Nr. 7) gaat niet ver genoeg daar dit amendement enkel voorziet in een vergoedingsregeling inzake het opleggen van gebodsbepalingen.

AMENDEMENT Nr. 123

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 4

**Aan de voorgestelde tekst van artikel 4 ter vervan-
ging van artikel 9 een § 4 toevoegen, die luidt als
volgt :**

*“§ 4. De maatregelen worden vooraleer te worden
vastgesteld onderworpen aan het advies van een ge-
westelijke natuurcommissie, benoemd door de
Vlaamse regering en bestaande uit :*

- 1° een voorzitter ;*
- 2° drie ambtenaren respectievelijk van de admini-
stratie bevoegd voor natuur, ruimtelijke ordening
en landbouw ;*
- 3° een lid, op voorstel van de Vlaamse Hoge Raad
voor het Natuurbehoud ;*
- 4° een lid, op voorstel van de Vlaamse Hoge Bos-
raad ;*
- 5° een lid op voorstel van de Vlaamse Vereniging
voor Steden en Gemeenten ;*
- 6° een lid, op voorstel van de Vlaamse Vereniging
voor Provinciën ;*
- 7° twee leden, op voorstel van de representatieve na-
tuurverenigingen ;*
- 8° twee leden, op voorstel van de representatieve
verenigingen van eigenaars ;*
- 9° drie leden, op voorstel van de representatieve
landbouwersverenigingen.*

*De gewestelijke natuurcommissie heeft volgende
taken :*

- 1° advies verlenen voor alle afbakeningen en beslui-
ten door de Vlaamse regering in uitvoering van
het natuurdecreet ;*
- 2° bemiddeling tussen natuur, bos en landbouw
voor wat betreft de afbakening van natuurricht-
plannen en de problemen van bedrijven geheel of
gedeeltelijk gelegen in VEN, IVON, speciale be-
schermingszones, groengebieden en ermee verge-*

*lijkbare gebieden van de plannen van aanleg en
van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en daar-
over aanbevelingen te doen aan de Minister ;*

3° de behandeling van beroepen inzake de verzoeken tot vergoeding van wildschade door beschermde soorten conform artikel 52 ;

4° adviezen en aanbevelingen op eigen initiatief.

Per provincie wordt door de Vlaamse regering tevens een provinciale natuurcommissie opgericht bestaande uit :

- 1° een voorzitter ;*
- 2° drie ambtenaren respectievelijk van de admini-
stratie bevoegd voor natuur, ruimtelijke ordening
en landbouw ;*
- 3° een lid, op voorstel van de Vlaamse Hoge Raad
voor het Natuurbehoud ;*
- 4° een lid, op voorstel van de Vlaamse Hoge Bos-
raad ;*
- 5° een lid op voorstel van de Vlaamse Vereniging
voor Steden en Gemeenten ;*
- 6° een lid, op voorstel van de Vlaamse Vereniging
voor Provinciën ;*
- 7° twee leden, op voorstel van de representatieve na-
tuurverenigingen ;*
- 8° twee leden, op voorstel van de representatieve
verenigingen van eigenaars ;*
- 9° drie leden, op voorstel van de representatieve
landbouwersverenigingen.*

*De provinciale natuurcommissie heeft volgende
taken :*

- 1° advies verlenen voor alle afbakeningen en regle-
menten van provincies en gemeenten in uitvoe-
ring van het natuurdecreet ;*
- 2° bemiddeling tussen natuur, bos en landbouw
voor wat betreft de uitvoering van het natuurbe-
leid op provinciale en gemeentelijke schaal en
daarover aanbevelingen te doen aan de Minister ;*
- 3° de behandeling van verzoeken tot vergoeding
van wildschade door beschermde soorten con-
form artikel 52 ;*

4° *adviezen en aanbevelingen op eigen initiatief.*

De Vlaamse regering stelt nadere regelen betreffende de werking van deze commissies.”.

VERANTWOORDING

Het is belangrijk dat het natuurbeleid een groot draagvlak heeft en dat zij die dit natuurbeleid moeten dragen steeds betrokken worden bij het beleid. De oprichting van natuurcommissies, die ook een bemiddelende rol kunnen spelen voorziet hierin.

AMENDEMENT Nr. 124

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 5

In de bij 2° voorgestelde tekst van artikel 13, in § 4, eerste lid, 1°, op de zevende, achtste, negende, tiende en elfde regel de woorden “en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden,” en de woorden “of de ruimtelijke uitvoeringsplannen” schrappen.

VERANTWOORDING

In de toekomstige ruimtelijke uitvoeringsplannen dienen gebieden die worden bestemd voor natuur te worden afgebakend als natuurgebied.

Het is in strijd met de ruimtebalans in de toekomst verder te werken met agrarische gebieden met ecologisch belang of waarde of met bijzondere waarde en daar natuurgevolgen aan te verbinden, vermits deze gebieden behoren tot de agrarische structuur, volgens de ruimtebalans, maar nadien de facto een groene overdruk krijgen.

AMENDEMENT Nr. 125

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 11

In de voorgestelde tekst van artikel 11, ter vervanging van artikel 20, 2°, in de tweede streep, op de zesde, zevende, achtste en negende regel de woorden “en de met een van deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden,” en de woorden “of de ruimtelijke uitvoeringsplannen” schrappen.

VERANTWOORDING

In de toekomstige ruimtelijke uitvoeringsplannen dienen gebieden die worden bestemd voor natuur te worden afgebakend als natuurgebied. Groene overdrukken op agrarisch gebied kunnen niet verder gebeuren want dan gaat de overheid voorbij aan de ruimtebalans van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Het is in strijd met de ruimtebalans in de toekomst verder te werken met agrarische gebieden met ecologisch belang of waarde of met bijzondere waarde en daarmee vergelijkbare gebieden en daar natuurgevolgen aan te verbinden, vermits deze gebieden behoren tot de agrarische structuur, volgens de ruimtebalans, maar nadien de facto een groene overdruk krijgen.

AMENDEMENT Nr. 126

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 14

In de voorgestelde tekst van artikel 14 tot wijziging van artikel 25, 2° en 3° vervangen door wat volgt :

“2° paragrafen 2 en 3 worden vervangen door wat volgt :

“§ 2. De eigenaar wiens onroerende goederen afgebakend worden in GEN of GENO kan van het Vlaamse Gewest de aankoop van zijn gronden eisen tegen de venale waarde van onroerende goederen die voor dezelfde doeleinden ge-

bruikt werden als zijn onroerende goederen en zonder dat rekening mag worden gehouden met de waardevermindering ingevolge de indeling als GEN of GENO.

De aankoopverplichting geldt niet indien de Vlaamse regering het onroerend goed uit de GEN- of GENO-afbakening haalt of indien ze aan betrokkene goederen aanbiedt van dezelfde hoedanigheid en waarde.

De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot deze paragraaf.

§ 3. De gebruiker wiens gronden afgebakend worden in GEN of GENO heeft naar zijn keuze recht op :

- een beheersovereenkomst ;*
- een jaarlijkse vergoeding voor inkomensverlies ;*
- de uittredingsvergoeding van artikel 46 van de pachtwet indien hij bewijst dat hij een einde heeft gemaakt aan zijn pachtcontract. Deze vergoeding geldt tevens voor de eigenaar-exploitant wiens goed aangekocht wordt.*

De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot deze paragraaf.

§ 4. De administratieve overheid onderhandelt op hun vraag met eigenaars en gebruikers en samen proberen ze een oplossing te vinden op de maat van het probleem dat zich stelt. Raken ze het niet eens, dan kunnen ze de zaak voorleggen aan de gewestelijke natuurcommissie, die bemiddelt.

De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot deze paragraaf.”.”.

VERANTWOORDING

Tot hiertoe werd te weinig aandacht besteed aan de socio-economische gevolgen van het natuurbeleid. De Habitatrichtlijn stelt zelf dat steun kan worden gegeven vermits hier het beginsel “de vervuiler betaalt” niet geldt.

In het MiNaraad-advies van 5 april 2001 over de instrumenten voor VEN en IVON benadrukte de Raad het belang van een individuele benadering per bedrijf, waarbij de keuze van de maatregelen in overleg met de betrokkene vastgelegd wordt (pag. 16). Daar werd ook expliciet gesteld dat men op maat van het bedrijf moet werken. Belangrijk is dat de overheid in deze ook constructief naar oplossingen zou zoeken voor mensen wier gronden of gebouwen gele-

gen zijn in natuurgebieden. Ook de SERV heeft in zijn aanbeveling van 13 maart 2002 gevraagd hiervoor voldoende aandacht te hebben en socio-economische compensaties toe te kennen om de socio-economische gevolgen van het natuurbeleid op te vangen. (Aanbeveling van 13 maart 2002 blz. 29 tot 33). Daarbij wordt ook verwezen naar het SERV-advies van 14 juni 2000.

AMENDEMENT Nr. 127

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 23

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De Habitatrichtlijn eist niet dat het gemakkelijker zou gemaakt worden om in agrarische gebieden, waarin speciale beschermingszones aangeduid zijn, natuureservaten te erkennen.

Agrarische gebieden maken deel uit van de agrarische structuur en zijn niet ruimtelijk bestemd voor natuur. Ruimtelijk gezien zouden natuureservaten enkel mogen erkend worden in groengebieden. Indien de overheid dan al een uitzondering hierop maakt is het logisch dat deze beslissing degelijk moet worden gemotiveerd en steunen op adviezen betreffende de landbouwkundige en natuurwaarde van de betrokken percelen.

Indien de gronden waarvoor de erkenning gevraagd wordt niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 36, zullen ze ook moeilijk kunnen beschouwd worden als een beschermenswaardige habitat, daar er dan ook geen sprake zal zijn van een hoge natuurwaarde.

AMENDEMENT Nr. 128

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 26

In de voorgestelde tekst van artikel 26 tot invoeging van een artikel 36ter, aan § 2 toevoegen wat volgt :

“De eigenaar wiens onroerende goederen het voorwerp uitmaken van dergelijke maatregelen kan van het Vlaamse Gewest de aankoop van zijn gronden eisen tegen de venale waarde van onroerende goederen die voor dezelfde doeleinden gebruikt werden als zijn onroerende goederen en zonder dat rekening mag worden gehouden met de waardevermindering ingevolge de indeling als speciale beschermingszone.

De aankoopverplichting geldt niet indien de Vlaamse regering het onroerend goed uit de speciale beschermingszone haalt of indien ze aan betrokkene goederen aanbiedt van dezelfde aard en waarde.

De gebruiker wiens gronden het voorwerp uitmaken van dergelijke maatregelen heeft naar zijn keuze recht op :

- *een beheersovereenkomst ;*
- *een jaarlijkse vergoeding voor inkomensverlies ;*
- *de uittredingsvergoeding van artikel 46 van de pachtwet indien hij bewijst dat hij een einde heeft gemaakt aan zijn pachtcontract. Deze vergoeding geldt tevens voor de eigenaar-exploitant wiens goed aangekocht wordt.*

De overheid onderhandelt op hun vraag met eigenaars en gebruikers en samen proberen ze een oplossing te vinden op de maat van het probleem dat zich stelt. Raken ze het niet eens, dan kunnen ze de zaak voorleggen aan de natuurcommissie, die bemiddelt.

De Vlaamse regering stelt hiervoor nadere regels vast.”.

VERANTWOORDING

Tot hiertoe werd te weinig aandacht besteed aan de socio-economische gevolgen van het natuurbeleid. De Habitatrichtlijn stelt zelf dat voor natuur steun kan worden gege-

ven, vermits het beginsel “de vervuiler betaalt” daar niet geldt.

In het MiNaraad-advies van 5 april 2001 over de instrumenten voor VEN en IVON benadrukte de Raad het belang van een individuele benadering per bedrijf, waarbij de keuze van de maatregelen in overleg met de betrokkene vastgelegd wordt (pag. 16). Daar werd ook expliciet gesteld dat men op maat van het bedrijf moet werken. Belangrijk is dat de overheid in deze ook constructief naar oplossingen zou zoeken voor mensen wier gronden of gebouwen gelegen zijn in natuurgebieden.

Ook de SERV heeft in zijn aanbeveling gevraagd hiervoor voldoende aandacht te hebben en socio-economische compensaties toe te kennen om de socio-economische gevolgen van het natuurbeleid op te vangen. (Aanbeveling van 13 maart 2002 blz. 29 tot 33). Daarbij wordt ook verwezen naar het SERV-advies van 14 juni 2000.

AMENDEMENT Nr. 129

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 26

In de voorgestelde tekst van artikel 26 tot invoeging van een artikel 36ter, aan § 6 een vierde en vijfde lid toevoegen, die luiden als volgt :

“Indien de compenserende maatregelen gronden betreffen, die in eigendom zijn van of uitgebaat worden door derden, worden aan deze derden volledige compensaties toegekend.

De Vlaamse regering stelt hiervoor nadere regels vast.”.

VERANTWOORDING

Het zou billijk zijn dat, indien compenserende maatregelen genomen worden voor projecten van overheid of privé-bedrijven die waardevermindering van eigendommen of gebruiksbepalingen tot gevolg hebben, derden die hierdoor getroffen worden vergoed worden. De SERV heeft dit ook zo gesteld in zijn aanbeveling van 13 maart 2002 (Zie Aanbeveling blz. 31).

AMENDEMENT Nr. 130

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 31

In de voorgestelde tekst van artikel 47, § 1, het eerste lid vervangen door wat volgt :

“§ 1. De Vlaamse regering kan, na advies van de Raad en van de gewestelijke natuurcommissie, in een door haar aangeduid gebied een natuurinrichtingsproject instellen. Het natuurinrichtingsproject is voor minstens 90 percent van de oppervlakte gelegen in de gebieden van het VEN of in groen-, park-, buffer- en bosgebieden conform de uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening.”.

VERANTWOORDING

De tekst van artikel 47, § 1, eerste lid van het vigerende natuurdecreet blijft behouden. Natuurinrichting dient als instrument voor natuur zoveel mogelijk plaats te grijpen in de voor natuur bestemde gebieden van de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Aldus gebeurt een degelijke afstemming van het natuurdecreet op de ruimtelijke ordening.

AMENDEMENT Nr. 131

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 31

Aan de voorgestelde tekst van artikel 47 een § 5 toevoegen, die luidt als volgt :

“In voorkomend geval is vergoeding verschuldigd wegens schade aan gewassen of wanneer de werken hinderlijk zijn voor het genot van de gronden of indien er structureerschade wordt aangericht aan de gronden. Het projectcomité stelt de vergoeding onverwijld vast en keert ze dadelijk uit. Bij betwisting stelt de rechter de vergoeding vast.”.

VERANTWOORDING

Het is logisch en billijk dat wie schade lijdt ingevolge natuurinrichtingswerken ook vergoed wordt. Deze lacune in het vigerende natuurdecreet dient te worden opgevuld. Een dergelijke vergoedingsregeling voor schade ingevolge werken is ook zo voorzien in artikel 25, § 1, vijfde lid van de wet van 22 juli 1970 betreffende de ruilverkaveling uit kracht van de wet.

AMENDEMENT Nr. 132

**voorgesteld door de heren Jef Van Looy
en Erik Matthijs
na indiening van het verslag**

Artikel 33

In de voorgestelde tekst van artikel 33 ter vervanging van artikel 48, een § 7 toevoegen, die luidt als volgt :

“§ 7. De eigenaar wiens onroerende goederen het voorwerp uitmaken van een natuurrichtplan kan van het Vlaamse Gewest de aankoop van zijn gronden eisen tegen de venale waarde van onroerende goederen die voor dezelfde doeleinden gebruikt werden als zijn onroerende goederen en zonder dat rekening mag worden gehouden met de waardevermindering ingevolge de indeling als speciale beschermingszone.

De aankoopverplichting geldt niet indien de Vlaamse regering het onroerend goed uit de speciale beschermingszone haalt of indien ze aan betrokkene goederen aanbiedt van dezelfde hoedanigheid en waarde.

De gebruiker wiens gronden het voorwerp uitmaken van een natuurrichtplan heeft naar zijn keuze recht op :

- een beheersovereenkomst ;*
- een jaarlijkse vergoeding voor inkomensverlies ;*
- de uittredingsvergoeding van artikel 46 van de pachtwet indien hij bewijst dat hij een einde heeft gemaakt aan zijn pachtcontract. Deze vergoeding geldt tevens voor de eigenaar-exploitant wiens goed aangekocht wordt.*

De administratieve overheid onderhandelt op hun vraag met eigenaars en gebruikers en samen proberen ze een oplossing te vinden op de maat van het probleem dat zich stelt. Raken ze het niet eens, dan kunnen ze de zaak voorleggen aan de gewestelijke natuurcommissie, die bemiddelt.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 126.

AMENDEMENT Nr. 133 **voorgesteld door de heren Jef Van Looy** **en Erik Matthijs** **na indiening van het verslag**

Artikel 36bis (nieuw)

Een artikel 36bis invoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 36bis

Artikel 52, § 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“§ 1. De belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen of visserij veroorzaakt door dieren die beschermd zijn krachtens de bepalingen van artikel 51 wordt, in de mate dat deze schade niet redelijkerwijze kon worden voorkomen, vergoed door het Minifonds. Het verzoek tot schadevergoeding wordt ingediend bij de provinciale natuurcommissie, die een deskundige aanduidt tot vaststelling van de schade. Tegen de beslissingen van de provinciale natuurcommissie kan worden beroep aangetekend bij de gewestelijke natuurcommissie.

De Vlaamse regering stelt nadere regels betreffende deze procedure.”.

VERANTWOORDING

De procedure betreffende de aanvraag tot schadevergoeding dient te worden vereenvoudigd.
